

Bezinning 309: Geloof en maatschappij 2 ¹

Matteus 22,15-21 = 29° zondag A-jaar

Het Woord

Nu trokken de Farizeeën zich terug om zich erop te beraden hoe ze Hem met een uitspraak in de val konden lokken. Ze stuurden enkele van hun leerlingen samen met een aantal Herodianen naar Hem toe, met de vraag: ‘Meester, wij weten dat U oprecht bent en in alle oprechtheid onderricht geeft over de weg van God. We weten dat U zich aan niemand iets gelegen laat liggen, U kijkt immers niemand naar de ogen. Zeg ons daarom wat U vindt: is het toegestaan de keizer belasting te betalen of niet?’ Maar Jezus had hun boze opzet door en zei: ‘Waarom stelt u Me op de proef, huichelaars? Laat Me de belastingsmunt zien.’ Ze reikten Hem een denarie aan. Hij vroeg hun: ‘Van wie is dit een afbeelding en van wie is het opschrift?’ Ze antwoordden: ‘Van de keizer.’ Daarop zei Hij tegen hen: ‘Geef dan wat van de keizer is aan de keizer terug, en geef aan God wat God toebehoort.’

Een woord bij het Woord

‘Geef aan de keizer wat van de keizer is’: wat houdt dat voor ons in? We leven in een maatschappij waarin de scheiding tussen Kerk en Staat een feit is. Dat wil niet zeggen dat Kerk en Staat rimpelloos, op een harmonieuze wijze met elkaar omgaan. Scheiding betekent namelijk niet dat ze niets meer met elkaar te maken zouden hebben. Christenen en anderen die in God geloven, zijn burgers en dus leven ze onder de verschillende wetgevingen. En zo is het goed.

Vanuit ons geloof zijn we geroepen om menswaardigheid op te bouwen: elke mens tot zijn recht laten komen, de behoeftigen ondersteunen, gemeenschap opbouwen ... Dat doen we uiteraard binnen onze maatschappij. Gelovigen moeten dus een meerwaarde betekenen voor de samenleving. En dat zijn ze ook. Godsdienst kan dus nooit een loutere privézaak worden. Ons geloof heeft dus wezenlijk een maatschappelijk-politieke dimensie. Ons geloof kan ook aanleiding geven tot protest tegen politieke beslissingen, aanzet tot correcties in de wetgeving en in extreme gevallen zelfs tot burgerlijke ongehoorzaamheid.

‘Geef aan God wat God toebehoort.’ Wellicht overwegen we te weinig wat dit inhoudt. En als we dat al doen, dan te weinig in groep. Wat behoort toe aan God? Als we de Bijbelse betekenislijnen volgen, behoort alles aan God: het leven, de schepping, onze roeping, de mensen, Zijn Zoon, de vruchten van onze arbeid ... Zo vlug eigenen we ons alles toe. En toch is alles gave, alles is geschenk van God. Gelovigen doen alles voor de mensen, zeker, maar toch vooral voor God. Want alles mag een bijdrage zijn voor de opbouw van Zijn Rijk op aarde, in onze maatschappij en in alle samenlevingen van de hele wereld.

---

¹ Deze gebedsbezinning kwam tot stand vanuit de lectio divina-groep van Mariakerke. Met dank aan de zeven deelnemers die op 14 oktober 2014 te Ledeberg rond dit evangelie samenkwamen.

Het Woord in mijn leven

Beleef ik mijn geloof als een loutere privézaak? Indien wel, waarom? Wat is mijn positieve bijdrage aan de maatschappij? Welke wetten moeten vanuit ons geloof gewijzigd worden? Wat behoort God toe?

Bidden met het Woord

God,
Gij laat Uw Rijk niet ver
boven onze wereld
in de lucht hangen.
We leven niet in wolken.
Gij wilt op onze aarde werken
in de mensen,
met de mensen,
voor de mensen.
Zovelen lijden,
zitten in de marge,
zijn arm en behoeftig,
worden gekwetst, vervolgd,
op de vlucht gejaagd
en zelfs gedood.
Geef ons op alle niveaus
politici die Uw droom waarmaken.
Doordring hen wereldwijd
met Uw wil, Uw vuur, Uw kracht
om Uw rijk op aarde te laten groeien. Amen.

© Eric Haelvoet 2014